

Abstrakt

Tato práce kriticky zkoumá koncept irské neutrality v kontextu ruské invaze na Ukrajinu a analyzuje jak historické předěly, tak moderní geopolitické souvislosti. Ve světle obnovené ruské agrese bylo mnoho evropských států nuceno přehodnotit svou obrannou politiku, bezpečnostní strategie a vojenské výdaje, včetně Irska, neboť jeho kýžená zahraničněpolitická tradice byla zpochybněna. Neutrální postoj Irska odrážel jeho přání udržovat zahraniční politiku nezávislou na vnějších vojenských vazbách, avšak konflikt na Ukrajině toto zpochybnil a vyvolává pochybnosti o vhodnosti takového postoje tváří v tvář současným geopolitickým hrozbám. Tato studie proto zkoumá vývoj irské neutrality, její právní základy a sociálně-politické faktory ovlivňující postoje veřejnosti a vlády. Několik aspektů irské zahraniční a obranné politiky Irska, včetně jeho přístupu k multilateralismu a kolektivní bezpečnosti, stejně jako reakce na ruskou invazi, bude srovnáváno se Švýcarskem, které je všeobecně vnímáno jako “ideální” neutrálního státu. Na základě analýzy proměn a reakcí Irska na konflikt ve srovnání se Švýcarskem tato práce zkoumá důsledky neutrálního přístupu ve stále více propojeném, nestabilním a polarizujícím se mezinárodním systému. Práce se rovněž zabývá argumenty pro neutralitu i proti ní, včetně výhod a nevýhod spojených se zachováním neutrality ve srovnání s členstvím ve vojenské alianci. Závěrem se práce snaží odpovědět na otázku, zda by stát měl zachovat podstatu své zahraniční politiky nebo se od ní odpoutat a usilovat o členství v organizaci kolektivní bezpečnosti jakou je NATO.